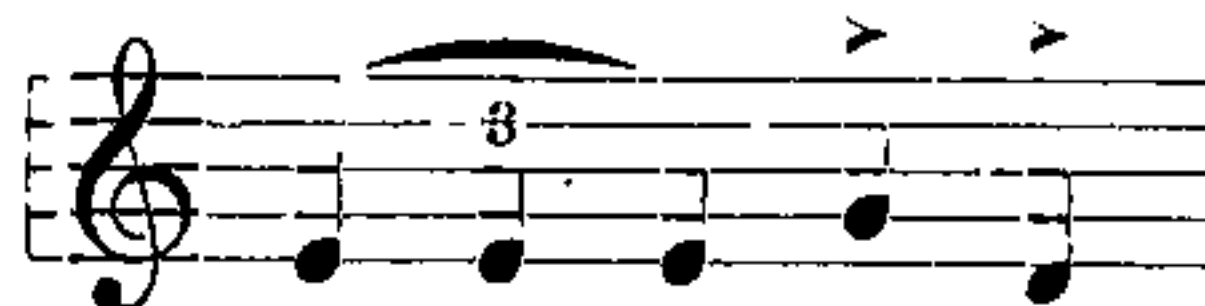

Klučina, až si už prozpěvuje: pr-ší-í pr-ší-í pr - ší

Klučina líně: Kdo chce tu špuř-ku?

Klučina líně: Kdo chce tu špuř-ku?

a pak rozpustile: Kdo chce tu špuř-ku?

Starý »Nikel«: hrů-za by-ťo

Zajímavě se nápěvně zdvíhají následná jednoslabičná slova:

ten a ten — tak a tak — vykládá starší muž.

Zřejmo, že na mnohé z těchto příkladů svítí již »krásné« sluníčko. Nápěvná črta dvouslabičného slova padá, což jest snadno fyziologicky vysvětlitelné. Stěží obrací se tato vlnka při prosté otázce. Třeba k obměně takové velkého, hrubého důrazu.

